

Ξέρω όμως πώς νίκησε. Έκείνο που ξέρω, είναι πώς θα ρθῆ ὁ γυῖός σου. Τὴν πελευαία φορά που τὸν εἶδα χτές, μού εἶπε νὰ τὸν περιμῆνης αἶθρο. Αἶθρο τὸ βράδυ στὸ περιβόλι σου, τὴν ὥρα που θὰ βγῆ τὸ φεγγάρι.

Κι' ἀφοῦ τῆς εἶπε τὰ λόγια αὐτά, ὁ Φλόρεα ἀπομακρυνόθηκε, μὴ ξερόντας ἂν ἔκανε καλὰ ἢ ὄχι πού τῆς ἔδωσε ἐλπίδες....

Μὰ ἡ γοργὴ ἦταν πολὺ ἀνήσυχη. Γιατί τῆς εἶχε μλήσει ἔτσι ὁ Φλόρεα; Γιατί εἶχε βιαστεί τόσο νὰ φύγῃ.... Τῆς φαινόταν ὅταν νὰ μὴ τῆς εἶχε πεῖ τὴν ἀλήθεια, ὅταν νὰ τὴν εἶχε κοροϊδέσει μὲ ψέμματα. Ὅστόσο, ἡ γοργὴ Στάνα εἶπε στὴν κόρη τῆς, ὅτι θὰ γύριζε ὁ ἀδερφός τῆς, καὶ ἄμεσως συγγύρισε τὸ σπίτι, ἐτοιμάσανε καλὸ φαί, ζήτησανε φρέσκο ψωμὶ καὶ περμένανε νὰ βγῆ τὸ φεγγάρι.

Στὸ χωριὸ τώρα ὅλοι συζητοῦσανε γιὰ τὴν ἀγρία μάχη που εἶχε γίνει μεταξὺ τὸν ληστών, τῆ νύχτα τοῦ βουνό. Τόσο οἱ ἄντρες, ὅσο καὶ ἡ γυναῖκες ἦσαν κυριευμένοι ἀπ' τὴν ἴδια ἀνήσυχια καὶ περιμῆναν μὲ ἀνυπομονῆσι νὰ μάθουν νέα.

Μόλις βασιλεψε ὁ ἥλιος, ἡ γοργὴ Στάνα καὶ ἡ κόρη τῆς ἡ Φέρα, φορώντας τὰ ζωριατάκια τους καὶ κατὰζυμεις ἀπ' τὴ συγκινησι τους, βγήκανε στὸ περιβόλι τους καὶ πήγαν καὶ στάθηκαν κοντὰ στὴν πόρτα του. Ἡ ζωριά τους ζητιοῦσε δυνατὰ καὶ κάθε στιγμῆ, ὡς ὅταν νὰ περάσῃ, τοὺς φαινόταν αἰῶνας ὀλόκληρος. Ἐνα ἀλλόλοτο συναίσθημα, ἕνα συναίσθημα, στὸ ὁποῖο μετρεδενότουσαν ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύπη, τὶς κρατοῦσε βουβές καὶ τὶς ἔκανε νὰ τρέμουν ἀθελά τους μέσ' στὸ βραδινὸ σκοτάδι, που εἶχε ἀρχίσει νὰ πέφτῃ περὶ τὸν πυλῶνα....

Κι' ὀλοένα τὰ μάτια τους προσπαθοῦσαν νὰ τρυπήσουν τὴ νύχτα καὶ νὰ δοῦν μίπως φαινόταν πέρα στὸ δρόμο τοῦ βουνού ὁ Μπουζόρ....

Ἔτσι ἡ ὥρα πενοῦσε....
Σὲ μιὰ στιγμῆ ἡ Στάνα ἔβρισε μόνῃ τῆς στὸ περιβόλι, γιατί ἔσπευε τὴν κόρη τῆς νὰ κοιτάξῃ πέρα στὸ δρόμο....

Κι' ἔβρισε τότε, καθὼς ἡ γοργὴ μητέρα εἶχε τὰ μάτια τῆς πέρα στὸ βουνό, ἀπ' ὅπου εἶχε ἀρχίσει νὰ ξεπροβάλλῃ ζωαζόκινος ὁ δίσκος τοῦ φεγγαριού, τῆς φάνηκε πὼς ἄκουσε κάποιον νὰ προχωρῆ μὲ προφύλαξι ἔξω ἀπ' τὸ φράχτι τοῦ περιβολίου. Μὰ δὲν πρόφτασε νὰ ξεκαρδιώσῃ τὴ συνέβαινε, γιατί συγκρόνος εἶδε ἕνα μαῖο ὄγκω, που ἔκοιζε μὲ μεγάλη πέτρα, νὰ πέφτῃ κοντὰ τῆς, ὅταν νὰ τὸν εἶχαν πετάξῃ ἀπ' ἔξω....

Ἔσκαψε νὰ δῆ τί ἦταν, μὰ ἄμεσως ἀτόμεινε ἀκίνητη καὶ κοκκωλιασμένη, μὲ τὰ χέρια τῆς ἀπολωμένα μπροστὰ καὶ μὲ τὰ μάτια τῆς βγαλμένα ἔξω ἀπ' τὶς κόγχες τους.

Ὁ σκοτεινὸς ἐκείνος ὄγκω που τῆς εἶχαν πετάξῃ ἀπ' ἔξω, ἦταν ἕνα ματωμένον κεφάλι. Εἶχε τὰ μάτια ἀνοιχτά, τὸ πρόσωπο μελανωσιμένον, τὸ στόμα μωκονοχιτὸ καὶ ἦταν τὸ κεφάλι τοῦ γιουό τῆς, τὸ κεφάλι τοῦ Μπουζόρ....

Κάποιος εἶχε περάσει ἀπ' ἔξω καὶ τὸ εἶχε πετάξῃ ἐπιτήδες στὸ περιβόλι....

Ἡ φτωχὴ ἡ Στάνα δὲν πρόφερε οὔτε λέξι. Σωριάσθηκε κάτω πεταμένη καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἔλαβε καμιά ἀπάντησι ἡ κόρη τῆς, ὅταν γύρισε σὲ λίγο ἀπ' ἔξω καὶ τῆς φώναξε :

—Μάνα, τὸ φεγγάρι βγήκε!...

ΒΙΚΤΩΡ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

—Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἡ πλησίον τῆς Δήλου νήσος Ρήνεια ἐχρησίμευε ὡς νεκροτάφειο, ὄχι μόνον τὸν κατοίκων τῆς Δήλου, ἀλλὰ καὶ τὸν διασήμεον ἐν γένει ἀνθρώπων.

—Ἡ νήσος Μύκονος ἐκαλεῖτο ἄλλοτε Διόποις, γιατί περιεῖχε δύο πόλεις, τὴ Μύκονο καὶ τὴν Πάνοριον.

—Ἡ νήσος Κύνθος ἦταν περιφρημη στὴν ἀρχαιότητα γιὰ τὰ λουτροὰ τῆς.

—Ἡ Σέριφος ἐχρησίμευε, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τὸν Ρωμαίων, ὡς τόπος ἐξορίας.

—Ἡ Νάξος φημιζόταν γιὰ τὸ γρασι τῆς, τὸ ὁποῖο ἦταν τόσο ἐξαισιον, ὥστε οἱ ἀρχαῖοι τὸ ὀνομάζαν «ἐνέπτασ τὸν θεῶν».

—Ἡ Πάπιμος εἶνε πατρίδα τοῦ ποιητοῦ Ἀρχιλόγου καὶ τὸν γλυπτὸν Σκόπα καὶ Πραξιτέλους.

—Ἡ Σίκινος ἄλλοτε ἔβγαζε ἄρθρον καὶ θαυμασιον γρασι, γι' αὐτὸ ὀνομαζόταν Οἰνὸν.

—Λέγεται, ὅτι οἱ βάτραχοι τῆς νήσου Σέριφος ἦσαν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἀφρονά!

—Ὁ Πλοῦταρχος ἐξήμεινε σὲ πολλὰ σημεῖα τὸν ἔργων του τὶς Κυκλαδίτικες γιὰ τὴ γενναιωφρηγία καὶ τὴν ἐχεμύθειά τους.

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ θλίψις τὸν Λονδρέζον γιὰ τὸ θάνατο ἐνὸς πιδήκου. Ὁ Τζέε καὶ ἡ φουσαρμένικα του. Ὁ «Σύλλογος τὸν δυστυχοῦντων ἀνδρῶν». Ἡ πρωτοθεουλία ἐνὸς Βιεννέζου ἐμπόρου. Πὼς ἐφειλονται τὰ διαζύγια. Πὼς μπορεῖτε νὰ προβλέψετε ἂν ἕνα παιδι πού θὰ γεννηθῆ, θὰ εἶνε ἀρσενικὸ ἢ θηλυκὸ.

Οἱ Λονδρέζοι εἶνε ἀπαρηγόρητοι γιὰ τὸν θάνατο ἐνὸς πιδήκου τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου τὸν. Πρόκειται περὶ τοῦ Τζέε, ὁ ὁποῖος ἦταν δημοφιλῆς στὸ ἀγγλικο Κοινὸ καὶ ἀπ' αὐτοὺς ἀκόμα τοὺς ἔξωτον τοὺς ἄσους τὸν σπό. Ὁ Τζέε ἦταν μιζροσκοπικὸς στὸ ἀνάστημα, ὁ μικρότερος πιδήκος που ἔπηχε στὴν Εὐρώπη, καὶ ἐπὶ πλέον εὐφρόστατος. Ἐδὼ καὶ πολλὰ χρόνια, τοῦ εἶχαν χορῖσει μιὰ φουσαρμένικα, τὴν ὁποῖα ὁ μικρός πιδήκος δὲν ἀποχωριζόταν ποτέ. Ἐπαῖξε μ' αὐτὴν ἀπ' τὸ πρωτὸ ὥς τὸ βράδυ διάφορες αἰτισχέδιες ἀλλὰ ὁμαῖες μελωδιές που διασπείδαν τοὺς ἀκουστικὰς του καὶ πρὸ πάντων τ' ἀμέτροτα παιδάκια, που μαζευόντουσαν γύρω του. Κάθε τόσο μιλῶντα, ὁ Τζέε δέκοντε τὸ παιδίμιο τῆς φουσαρμένικας καὶ ἔκανε διάφορες κοικμῆς κινήσεις καὶ μορφαμοῦς. Αἰσθανόταν μεγάλη ἀγάτη γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ ἔνοιωθε πραγματικῆ εὐχαριστρια ὅταν τάβλιε νὰ ξεκαρδιζόνται στὰ γέλια.

Ἐπει' ἀπ' αὐτὰ, ἦταν φυσικὸ νὰ λησθηθῖν ὅλοι γιὰ τὸν θάνατο τοῦ ἔξωτον αὐτοῦ πιδήκου. Ἦ διεύθυνσις μάλιστα τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου ἀποφάσισε, γιὰ νὰ τὸν ἀποθανῆσι, ν' ἀνεγερῆ στὴν εἰσοδο τοῦ πάρκου ἕνα ἀγαθια, τὸ ὁποῖο νὰ παριστῆται τὸν Τζέε καθισμένον ἐπάνω σ' ἕνα μαριμόριο ὁμοῖομα τῆς φουσαρμένικας του!...

Κάποιος Βιεννέζος ἔμπορος, ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρεται λιγότερο γιὰ τὶς δικῆς του δουλειῆς καὶ περισσότερο γιὰ τὶς ἰποθέσεις τὸν ἄλλον, ἴδρωσε τελευταία στὴν Αὐστριακῆ πρωτεύουσα ἕνα πολὺ πρωτότυπο σοματεῖο.

Πρόκειται περὶ τοῦ «Σύλλογου τὸν δυστυχοῦντων ἀνδρῶν», σκοπὸς τοῦ ὁποῖου εἶνε ὁ περιορισμὸς τὸν διαζυγίων, που διαρκῶς αὐξάνον καταπληρικτὰ στὴν Αὐστρια.

Ὁ ἴδιος μάλιστα τὸ πρόεδρος τοῦ σύλλογου, ἔχει τὴ γνώμη, ὅπως ἐδήλωσε πρὸ ἡμερῶν στοὺς δημοσιογράφους, ὅτι ἡ γυνῆς τὸν ἀνδρῶν ὀρεῖλονται στὴν ἀνία που προκαλεῖ ἡ μοναξιά, ἢ ἔλλειψη δηλαδὴ κοικμῆς σχέσεων. Τὰ ἀνδρῶνινα που δὲν παριστῆται σὲ συναναστροφές, κατὰ τὴ γνώμη πάντοτε τοῦ Βιεννέζου ἐμπόρου, δὲν διασπείδον. Καί, ὅπως εἶνε φυσικὸ, μὲ τὸ νὰ βλέπῃ διαρκῶς ἕνας σὺζυγος τὴ γυναῖκα του καὶ μόνον αὐτῆ, τὴν βαρεῖται σὸ τέλος, καθὼς ἐπίσης καὶ ἔχειν βαρεῖται τὸν ἀνδρα τῆς γιὰ τὸν ἴδιο λόγο. Ἔτσι ὁμοιως, ἡ παρῶσια καὶ ἡ συντροφιά τοῦ ἐνὸς καταντῆει στὸ τέλος ἀνασῆ καὶ ἐκνευρωσιτικῆ γιὰ τὸν ἄλλον. Καί τότε ἀρχίσει ἡ γκρίνια μεταξὺ τὸν σὺζυγων, που καταλήγει στὸ διαζύγιο.

Γι' αὐτὸ ὁ νέος σύλλογος θὰ δοργανῶν τακτικὰ οἰκογενειακῆς συναναστροφῆς τὸν μελῶν του, ὥστε νὰ τοὺς διασπείδῃ τὴν κληῖσι καὶ τὴν ἀνία τους. Ὁ πρόεδρος τοῦ σύλλογου μάλιστα ἐλπίζει ὅτι ἔτσι θὰ λιγοστέψουν κατὰ πολὺ τὰ διαζύγια στὴν Αὐστρια.

Οἱ ἔγγαμοι ἀνθρώποι, οἱ ὁποῖοι πρόκειται ν' ἀποκτήσουν παιδιὰ, ἀδημονοῦν συχνὰ καὶ ἀγωνοῦν μὲ τὴν ἀφιβολία, ἂν τὸ παιδι τους θὰ εἶνε ἀρσενικὸ ἢ θηλυκὸ. Ἐνας Ἀμερικανὸς βιολόγος λοιπὸν, ὁ δόκτωρ Χάρρον Πῆμα, μιὰ ἀπ' τὶς ἐπιστημονικῆς ζωικῆς τῆς χώρας του, βόηκε τελευταία ἕναν τρόπο, χωρὶς στὸν ὁποῖο ἕνας πατέρας θὰ ξέρῃ ἐκ τὸν προτέρων ἂν τὸ παιδι του πού θὰ γεννηθῆ, θὰ εἶνε ἀγόρι ἢ κορίτσι. Ὁ δόκτωρ Πῆμα ἔκανε σχετικῶς ἐπὶ πολλὰ χρόνια συστηματικῆς μελέτης καὶ παρατηρήσεις. Λέγει δὲ τὰ ἔξῃς περὶεργα : Ὅταν πρόκειται νὰ γεννηθῇ μιὰ γυναῖκα καὶ ὁ σὺζυγός τῆς ἢ αὐτῆ ἢ ἴδια θέλει νὰ μάθῃ ἀπὸ πρὶν ἂν τὸ παιδι θὰ εἶνε ἀγόρι ἢ κορίτσι, δὲν ἔχουν παρὰ γὰ κοιτάξουν μὲ προσοχή τὸν σβέρο τοῦ παιδιοῦ που ἀποκτισαν πρὶν ἀπ' αὐτὸ που πρόκειται νὰ φέρουν σὲ λίγο στὸν κόσμω.

Ἄν λοιπὸν τὰ μαλλιά τοῦ σβέρο τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ εἶνε ἀραιὰ, τότε τὸ ἄλλο που θὰ γεννηθῆ σὲ λίγο θὰ εἶνε ἀγόρι. Ἄν ὁμοιως τὰ μαλλιά του εἶνε πυκνὰ, τότε τὸ νέο σας παιδι θὰ εἶνε κορίτσι.

Ὁ δόκτωρ Πῆμα, καθὼς λέει ἕνα ἐπιστημονικὸν περιοδικὸ, τὸ ὁποῖο ἀσχολεῖται σχετικὰ, δὲν μπορεῖ, ἀκόμα νὰ βῆ τὴν ἐπιστημονικῆ ἔξῃσι τοῦ παραδοῦσων αὐτοῦ φαινομένου. Βεβαίονει ὁμοιως, ὅτι ἐπὶ χρόνια τώρα ἔκανε παραμοῖες προβλέψεις σὲ δεκάδες γιλιῶδον τοκετῶν καὶ ποτέ του δὲν ἔπεσε ἔξω. Τὸ περὶεργω εἶνε, ὅτι οἱ ἀνάδελφοι του ὅταν τοὺς ἀνεκρίνωσε τὴν ἀλλόλοτη θεοοῖα του, στὴν ἀρχὴ ἐγγέλασαν. Ἄλλ' ὅταν ἄρχισαν νὰ γάνων καὶ αὐτοὶ σχετικῆς παρατηρήσεις, διεπιστώσαν, ὅτι ὁ Πῆμα δὲν ἔχει ἄδικο.